अथ हविषो याज्यामाह। "महाꣳ आदित्यो नमसोपसद्यः। यातयज्जनो गृणते सुसेवः। तस्मा एतत्पन्यतमाय जुष्टं। अग्नौ मित्राय हविराजुहोत" इति। 'आदित्यः, य अदितेः पुत्रः, मित्रः 'महान्' आकारेण बहुलः, 'नमसोपसद्यः' नमस्कारेण सेवनीयः, 'यातयज्जनः' एतदाराधनार्थं प्रयत्नं कारयद्भिर्जनै युक्तः, 'गृणते' स्तुतिं कुर्वते यजमानाय, 'सुशेवः' सुखेन सेवितुं शक्यः। 'पन्यतमाय' अतिशयेन स्तुत्याय, 'तस्मै' पूर्वोक्तगुणयुक्ताय 'मित्राय', 'जुष्टं' प्रियम्, 'एतत्' 'हविः' 'अग्नौ' आहवनीये, हे ऋत्विजः 'आजुहोत' ॥

अथाश्विनं धूम्रमालभेतेत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोनुवाक्यामाह। "आ वाꣳ रथो रोदसीवद्बधानः [६] हिरण्ययो वृषभिर्यात्वश्वैः। घृतवर्त्तनिः पविभीरुचानः। इषां वोढा नृपतिर्वाजिनीवान्" इति। हे अश्विनौ 'वां' युवयोः, 'रथः', 'अश्वैः', 'युक्तः', 'आयातुः', अस्मद्यज्ञं प्रत्यागच्छतु। कीदृशो रथः, 'रोदसी' द्यावापृथिव्यौ 'बद्बधानः' अतिशयेन बाधमानाः, 'हिरण्ययः' सुवर्णमयः, 'घृतवर्त्तनिः', घृतः वर्त्तन्यां मार्गे यस्य रथस्य सोयं 'घृतवर्त्तनिः' रथमार्गः, सर्वोऽपि घृतसमानेन जलेन पूर्ण इत्यर्थः। 'पविभिः' वज्रसमानैरायुधैः, रुचानः, दीप्यमानः, रथस्योपरि बह्वन्यायुधानि तिष्ठन्तीत्यर्थः। 'इषां' भक्तेभ्यो देयानामन्नानां 'वोढा', 'नृपतिः' नृणां पालयिता, 'वाजिनीवान्' वाजिनीभिरन्नीहेतुभिर्युक्तः। कीदृशैरश्वैः, 'वृषभिः' सेचनसमर्थैः ॥